

Załącznik do uchwały nr 2141/19
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 11 grudnia 2019 r.

Browar Barnim Sp. z o.o.
ul. Rynek Sienny 2/3
70 – 542 Szczecin

WWRPO.VIII.3162.37.2018.KO

DECYZJA
Nr WWRPO/2014-2020/16/W/2019

podjęta w dniu 11 grudnia 2019 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Olgiard Kustosz - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Bańkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 tekst jednolity ze zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r. poz. 1431 tekst jednolity ze zm.), art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512 tekst jednolity ze zm.)

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – Browar Barnim Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Rynek Sienny 2/3, 70 – 542 Szczecin – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek w wysokości 101 070,00 zł od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00 z dnia 26 lutego 2018 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez Browar Barnim”

- utrzymuje w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r.

Uzasadnienie

Browar Barnim Sp. z o. o. w dniu 26 lutego 2018 r. zawarła z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanej dalej: IZ RPO WZ) umowę o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez Browar Barnim” Oś priorytetowa nr 1 „Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie” Działanie 1.5 „Inwestycje przedsiębiorstw wspierające rozwój regionalnych specjalizacji oraz inteligentnych specjalizacji”. Pomiędzy wskazanymi Stronami zawarto dodatkowo dnia 26 lutego 2018 r. aneks do umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-01.

Zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do zrealizowania projektu w pełnym zakresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie i w terminach w nim określonych (§ 5 ust. 4 umowy o dofinansowanie). W wymienionym wniosku jako termin realizacji projektu podano okres od dnia 19 marca 2018 r. do dnia 30 września 2018 r. (punkt A.1 wniosku). Z kolei na podstawie § 8 ust. 9 umowy o dofinansowanie, Spółka zobowiązała się do rozliczenia zaliczki w terminie 6 miesięcy od jej otrzymania, a jedynie w sytuacji gdyby termin jej rozliczenia upływał później niż termin na złożenie wniosku o płatność końcową, zaliczkę należało rozliczyć najpóźniej w tym wniosku.

Ponadto zgodnie § 5 ust. 9 umowy o dofinansowanie, Spółka zobowiązana była do realizacji projektu, z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie z zachowaniem zasad optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów, m.in. zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego oraz prawa krajowego, Regulaminem konkursu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanego dalej: RPO WZ) Oś Priorytetowa 1 „Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie”, Działanie 1.5 „Inwestycje przedsiębiorstw wspierające rozwój regionalnych specjalizacji oraz inteligentnych specjalizacji” z dnia 20 grudnia 2016 r. (zwanego dalej: Regulaminem konkursu), wytycznymi horyzontalnymi, jak też w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie jego celów oraz wskaźników zakładanych we wniosku o dofinansowanie.

Tym samym Beneficjent poza przestrzeganiem zapisów umownych zobowiązany był również do stosowania m.in. procedur określonych w Regulaminie konkursu, w tym tych ujętych w Podrozdziale 3.1 pkt 8, zgodnie z którymi projekt musi zakończyć się w terminie do dnia 31 października 2018 r., jak też tymi zawartymi w Rozdziale 4 pkt 6, w myśl których Beneficjent zobowiązany był do osiągnięcia i wykazania wskaźników produktu określonych we wniosku o dofinansowanie, najpóźniej we wniosku o płatność końcową oraz utrzymanie ich w okresie trwałości projektu. Ponadto Spółka miała obowiązek przestrzegać procedur wynikających z podrozdziału 9.1 pkt 1 Regulaminu konkursu, gdzie na Spółkę nałożono obowiązek dokonywania rozliczeń projektu we wnioskach o płatność w terminie i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie. Odnośnie obowiązku realizowania projektu zgodnie z przepisami prawa powszechnie obowiązującego Beneficjent zobowiązany był do stosowania m.in. zapisu § 3 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 07 grudnia 2017 r. w sprawie zaliczek w ramach programów finansowych z udziałem środków europejskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2367) zgodnie z którym zaliczka lub transza zaliczki rozliczana jest przez Beneficjenta w terminie i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie.

W wyniku zawarcia umowy o dofinansowanie IZ RPO WZ udzieliła Beneficjentowi dofinansowania w wysokości ... zł przy całkowitych wydatkach projektu wynoszących ... zł, gdzie całkowita wysokość wydatków kwalifikowanych wynosiła ... zł. Z uwagi na powyższe w dniu 04 maja 2018 r. na podstawie wniosku o płatność nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-001-01 wypłacono Beneficjentowi zaliczkę w wysokości ... zł, natomiast w dniu 11 lipca 2018 r. wypłacono refundację w wysokości ... zł (wniosek o płatność nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-002-02).

Pismem z dnia 24 września 2018 r., przesłanym drogą elektroniczną, Beneficjent powołując się na treść § 3 ust. 2 umowy o dofinansowanie, zgodnie z którym okresy i terminy realizacji projektu wskazane we wniosku o dofinansowanie mogą, za zgodą IZ RPO WZ ulegać zmianie, zawniósł o przedłużenie terminu do realizacji projektu do dnia 31 lipca 2019 r. Uzasadniając powyższe Beneficjent wskazał, iż przyczyną wnioskowanej zmiany jest brak możliwości wytworzenia linii produkcyjnej oraz linii rozlewniczej (browarniczej) w dotychczas wyznaczonym terminie przewidzianym na dzień 30 września 2018 r. Spółka nadmieniła przy tym, iż w wyniku ubiegania się o kredyt inwestycyjny w Banku PKO BP S.A. otrzymała promesę jego udzielenia w wysokości ... zł, który to dokument stanowił jeden z załączników niezbędnych do zawarcia umowy o dofinansowanie.

Jednakże po kilku miesiącach oczekiwania na udzielenie odpowiedzi, począwszy od początku marca 2018 r. kiedy Beneficjent dostarczył wszystkie wymagane dokumenty niezbędne do weryfikacji wniosku o współfinansowanie, wspomniany bank pod koniec czerwca 2018 r. poinformował Beneficjenta o odmowie udzielenia kredytu. Tym samym zarezerwowany uprzednio u Wykonawcy termin na rozpoczęcie realizacji projektu przewidziany na marzec 2018 r. utracił na aktualności, a fakt istnienia znakomitej koniunktury na tworzenie rzemieślniczych browarów w Polsce spowodował, iż Wykonawcy tych skomplikowanych urządzeń jakimi jest linia produkcyjna oraz linia browarnicza, przyjmują zamówienia z przynajmniej rocznym wyprzedzeniem.

W odpowiedzi na złożony wniosek Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 2175/2018 z dnia 30 listopada 2018 r. nie wyraził zgody na wydłużenie terminu zakończenia realizacji projektu do dnia 31 lipca 2019 r., tj. poza maksymalny termin realizacji projektów określony w Regulaminie konkursu, a przewidziany na dzień 31 października 2018 r.

Z uwagi na niezrealizowanie projektu w wyznaczonym terminie i nierozliczenie zaliczki w terminie, a tym samym niedochowanie procedur ujętych w umowie o dofinansowanie, jak również w Regulaminie konkursu, IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnych jej kwot. Tym samym pismem z dnia 13 grudnia 2018 r. Beneficjent został wezwany do zwrotu zarówno zaliczki, jak i refundacji, w łącznej wysokości 1 729 256,10 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: ufp) w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur, instytucja, która podpisała umowę z Beneficjentem, wzywa go do zwrotu środków w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

W dniu 25 stycznia 2019 r. Beneficjent zwrócił część środków w wysokości 1 545 181,82 zł. Zgodnie z art. 67 ust. 1 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 pkt 1 ufp tj. kwot dotacji podlegających zwrotowi w przypadkach określonych w ufp, a w niej nieuregulowanych, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: Ordynacją podatkową). A zatem IZ RPO WZ, zgodnie z brzmieniem stosowanego odpowiednio art. 55 § 2 w zw. z 62 § 1 Ordynacji podatkowej, dokonała częściowego rozliczenia wpłaconej kwoty proporcjonalnie na:

- należność główną w kwocie 1 459 755,66 zł,
- odsetki jak dla zaległości podatkowej w kwocie 85 426,16 zł.

W wyniku powyższego rozliczenia, do zwrotu pozostała należność główna w wysokości 269 500,44 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych oraz odsetki stałe w wysokości 7 153,84 zł.

W związku z faktem, iż Browar Barnim Sp. z o.o. nie dokonał zwrotu całości środków w wyznaczonym terminie, z dniem 01 lutego 2019 r. wszczęto wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez Browar Barnim”.

Następnie w dniu 01 marca 2019 r. Spółka dokonała kolejnego zwrotu środków w wysokości 285 144,28 zł (w tym należność główna 269 500,44 zł, odsetki łącznie 15 643,84 zł), która to czynność pozwoliła na zaspokojenie zobowiązań Beneficjenta wobec IZ RPO WZ w pełnej wysokości.

Z uwagi na fakt, iż Beneficjent zwrócił w całości kwotę wskazaną w wezwaniu z dnia 13 grudnia 2018 r. czyniąc to wraz z należnymi odsetkami, postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków stało się bezprzedmiotowe. Wobec powyższego decyzją nr WWRPO/2014-2020/2/W/2019 podjętą w dniu 19 marca 2019 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego umorzono przedmiotowe postępowanie administracyjne w całości.

Mając na względzie zapis § 28 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie, zgodnie z którym IZ RPO WZ może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia jeżeli Beneficjent zaprzestał realizacji projektu, realizuje lub zrealizował go w sposób niezgodny m.in. z umową o dofinansowanie, Regulaminem konkursu, przepisami prawa unijnego oraz prawa krajowego, wytycznymi horyzontalnymi, a także biorąc pod uwagę fakt, iż Beneficjent zwrócił wszystkie otrzymane w ramach projektu środki wraz z odsetkami, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego dnia 29 marca 2019 r. podjął uchwałę nr ... w sprawie rozwiązania umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2019 r. Beneficjent zwrócił się do IZ RPO WZ z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek w wysokości 101 070,00 zł naliczonych od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy na realizację projektu. W przywołanym wniosku powołując się na art. 67 a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 67 ust 1 ufp stwierdzono, iż w niniejszej sprawie występuje ważny interes podatnika uzasadniający umorzenie odsetek. Beneficjent

wskazał ponadto, iż z punktu widzenia interesu publicznego Województwa Zachodniopomorskiego każda nowa inwestycja wprowadzająca innowacje w regionie jest niezwykle cenna społecznie. Podkreślono przy tym, że Beneficjent wywiązał się ze wszystkich obowiązków nałożonych na niego podczas prowadzenia projektu, a przed rozwiązaniem umowy o dofinansowanie.

W odpowiedzi na powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 21 maja 2019 r. poinformowała Beneficjenta o nowelizacji ufp, w wyniku której nieaktualnym stało się odpowiednie stosowanie przepisów ujętych w dziale III Ordynacji podatkowej, przy jednoczesnym zwróceniu się do Beneficjenta z prośbą o oparcie swojego żądania o nowobrzmiące przesłanki zastosowania ulgi zawarte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, jakimi są uzasadnione względy społeczne lub gospodarcze, w tym jego należyte uzasadnienie, a także o przedłożenie stosownej dokumentacji obrazującej jej sytuację finansową.

W ramach uzupełnienia wniosku Beneficjent pismem z dnia 04 czerwca 2019 r. podtrzymał prezentowane dotychczas stanowisko, a w rezultacie sformułowane żądanie do udzielenia ulgi oparł ponownie o przesłanki ważnego interesu zobowiązanego oraz interesu publicznego. Dodatkowo Beneficjent przekazał stosowną dokumentację potwierdzającą jego sytuację finansową oraz rozszerzył argumentację ujętą uprzednio w piśmie z dnia 25 kwietnia 2019 r., jak również wskazał na nowe okoliczności związane z kondycją finansową Spółki.

W rezultacie przeprowadzonego postępowania administracyjnego, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego wydał dnia 24 września 2019 r. decyzję administracyjną nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek w wysokości 101 070,00 zł od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00 z dnia 26 lutego 2018 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez Browar Barnim”.

Następnie Beneficjent dnia 09 października 2019 r. (pismo z dnia 08 października 2019 r.) złożył wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej w/w decyzją, zarzucając:

- obrazę art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp poprzez jego niezastosowanie przy rozpoznaniu wniosku Wnioskodawcy w sytuacji gdy Wnioskodawca wniósł o umorzenie w całości odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych w wysokości 101 070,00 zł co winno skutkować rozpoznaniem wniosku w oparciu o przesłanki „ważnego interesu zobowiązanego” lub „interesu publicznego”, a nie jak to uczyniono w w/w decyzji w oparciu o przesłanki „uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi” stypizowane w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp. Z ostrożności, na wypadek gdyby organ nie podzielił powyższej argumentacji i uznał, że wystąpiły przesłanki do częściowego umorzenia należności, Wnioskodawca podniósł, iż w jego ocenie, zostały także spełnione przesłanki określone w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp;
- obrazę art. 7 kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: kpa) i art. 80 kpa poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutkującą przyjęciem, iż w niniejszej sprawie nie stanowi uzasadnionej względami gospodarczymi przesłanki określonej w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp sytuacja wystąpienia trudności finansowych u Wnioskodawcy z uwagi na konieczność zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami w sytuacji, gdy w/w zwrot dofinansowania skutkował znacznym obniżeniem środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych, a wnioskowana ulga stanowi wartość ... sumy bilansowej na dzień 31 grudnia 2018 r.;
- obrazę art. 7 kpa i art. 80 kpa poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutkującą przyjęciem, iż w niniejszej sprawie nie stanowi uzasadnionej względami gospodarczymi przesłanki art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp odmowa udzielenia przez bank kredytu na współfinansowanie prowadzonej inwestycji jako mieszczącej się w ramach szeroko pojętego ryzyka gospodarczego podejmowanego przez przedsiębiorcę, a także okoliczność ta nie jest okolicznością nadzwyczajną, w sytuacji gdy w niniejszej sprawie Wnioskodawca złożył stosowne dokumenty, a także uzyskał od banku stosowną promesę na kredyt mający współfinansować prowadzoną inwestycję.

Mając na uwadze powyższe, Beneficjent wniósł o zmianę decyzji administracyjnej nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r. i udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych w wysokości 101 070,00 zł.

Postanowieniem z dnia 06 listopada 2019 r. organ przedłużył prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r., z uwagi na analizę argumentacji przedstawionej we wniosku o ponowne

rozpoznanie sprawy oraz dokumentacji przesłanej na etapie postępowania zakończonego wydaniem w/w decyzji.

Następnie pismem z dnia 26 listopada 2019 r. organ poinformował Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczył o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

W związku ze złożonym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek w wysokości 101 070,00 zł od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00 z dnia 26 lutego 2018 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez BROWAR BARNIM”, IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności treści wniosku o ponowne rozpoznanie wraz z jego uzasadnieniem, treści wniosku o udzielenie ulgi z jego uzupełnieniem oraz dokumentacji przedłożonej przez Beneficjenta w postępowaniu w przedmiocie udzielenia ulgi, co pozwoliło na ustosunkowanie się do niego jak poniżej.

Instytucja Zarządzająca jest samoistnym organem administracji publicznej, który przygotowuje program operacyjny, zarządza nim oraz nadzoruje jego realizację. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp, organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp (jako należności publiczno – prawne należy rozumieć dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych, w szczególności należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności), jest w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Od decyzji wydanej przez taki organ, organem odwoławczym jest instytucja zarządzająca (art. 61 ust. 3 pkt 2 ufp). Zgodnie bowiem z art. 25 ust. 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanego dalej: RPO WZ) jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Przepisy dają zatem IZ RPO WZ możliwość udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno – prawnych.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a–b IZ RPO WZ na wniosek zobowiązanego, w stosunku do należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno – prawnych, ma możliwość:

- a) umorzenia tych należności w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,
- b) umorzenia w części, odroczenia terminu spłaty całości albo części należności lub rozłożenia na raty płatności całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2019 r. uzupełnionym pismem z dnia 04 czerwca 2019 r. Beneficjent zwrócił się do IZ RPO WZ z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek w wysokości 101 070,00 zł naliczonych od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy na realizację projektu. W związku z czym IZ RPO WZ rozpatrzyła wniosek w oparciu o przesłanki „względów społecznych” lub „gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego”, słusznie uznając złożony przez Beneficjenta wniosek jako wniosek o umorzenie w części. IZ RPO WZ nie podziela zarzutu Beneficjenta, że doszło do obrazy art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp poprzez jego niezastosowanie przy rozpoznaniu wniosku. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż odsetki stanowiły jedynie część należnej IZ RPO WZ kwoty z uwagi na niezrealizowanie przez Beneficjenta projektu w wyznaczonym terminie, a tym samym niedochowanie procedur ujętych w umowie o dofinansowanie, jak również w Regulaminie konkursu. Naruszenie procedur skutkowało wezwaniem Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej wysokości 1 729 256,10 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W toku postępowania prowadzonego w przedmiocie zwrotu środków Beneficjent dokonał całościowego zwrotu środków wraz z odsetkami jak dla zaległości (tj. w dniu 01 marca 2019 r. w wysokości 285 144,28 zł), które to zaspokojenie zobowiązań Beneficjenta w pełnej wysokości było poprzedzone częściowym zwrotem dokonanym po wezwaniu do zwrotu środków (tj. w dniu 25 stycznia 2019 r. w wysokości 1 545 181,82 zł). Z uwagi na fakt, iż Beneficjent nie zwrócił od razu całości kwoty należnej organowi wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, IZ RPO WZ – zgodnie z zapisem art. 55 § 2 w zw. z 62 § 1 Ordynacji podatkowej – obowiązana była rozliczyć poszczególne zwroty proporcjonalnie na należność główną i

odsetki. Powyższe powiązane jest z faktem, iż odsetki mają charakter akcesoryjny w stosunku do należności głównej, a zatem kwotę główną oraz odsetki od niej należy rozpatrywać łącznie. Zatem w ocenie organu, jeśli Beneficjent obowiązany był do zwrotu należności głównej w kwocie 1 729 256,10 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, które na dzień zwrotu całkowitego, tj. dzień 01 marca 2019 r. wyniosły 101 070,00 zł, to wniosku o umorzenie w/w odsetek nie można traktować jako wniosku o umorzenie całości należności.

W tym miejscu warto wskazać na przykładowe orzecznictwo sądów administracyjnych wypracowane na gruncie art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej potwierdzające akcesoryjność świadczenia odsetkowego. I tak według stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego (zwanego dalej: NSA) przedstawionego w wyroku z dnia 14 marca 2013 r. (sygn. akt II FSK 1457/11): „Jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę. W razie wpłaty na poczet zaległości podatkowej, dyspozycja podatnika wiąże organ podatkowy z uwzględnieniem ograniczenia przewidzianego w art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej, a zatem nie dotyczy odsetek od zaległości z tytułu tego samego zobowiązania podatkowego. Odsetki od zaległości podatkowej nie są samodzielny, oderwanym od zaległości podatkowej, świadczeniem. Mają one charakter akcesoryjny w stosunku do należności głównej – zaległości podatkowej. Biorąc pod uwagę kontekst wynikający z treści art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej, kwotę główną zaległości oraz odsetki za zwłokę od tej zaległości należy rozpatrywać łącznie, jako odnoszące się do tego samego zobowiązania podatkowego. Zarówno zobowiązany do zapłacenia zaległości wraz z odsetkami, jak i organ podatkowy nie mogą zmieniać „proporcji” określonych w art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej. W szczególności nie jest możliwe zaliczenie dokonanej przez podatnika wpłaty jedynie na poczet zaległości głównej albo też na poczet odsetek”. Podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny (zwanej dalej: WSA) w Warszawie w wyroku z dnia 24 kwietnia 2019 r. (sygn. akt III SA/Wa 1826/18) wskazał, że: „Odsetki od zaległości podatkowej nie są samodzielny, oderwanym od zaległości podatkowej, świadczeniem. Mają one charakter akcesoryjny w stosunku do należności głównej – zaległości podatkowej. Mogą powstać jedynie wówczas, gdy powstała sama zaległość. Wygaśnięcie zaległości w całości lub w części przesądza o wygaśnięciu odsetek za zwłokę (w całości lub w części). W obowiązującym stanie prawnym nie można wygasić zaległości bez wygaszenia zobowiązania z tytułu odsetek. Można natomiast np. umorzyć same odsetki bez umarzania kwoty zaległości. Obowiązek naliczenia odsetek jest niezależny od okoliczności powstania zaległości podatkowej i woli Stron stosunku prawnopodatkowego. Powstają one z mocy prawa, niezależnie od tego, czy podatnik lub organ podatkowy wie o powstaniu zaległości i – w konsekwencji – odsetek”.

Również wyrok WSA w Szczecinie z dnia 02 października 2019 r. (sygn. akt ...) zapadły na tle podobnego stanu faktycznego jak ten rozpatrywany w niniejszej sprawie pozwala uznać, iż organ prawidłowo – wydając dnia 24 września 2019 r. decyzję administracyjną nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 – stwierdził, iż w związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem o udzielenie ulgi z dnia 25 kwietnia 2019 r. (uzupełnionym pismem z dnia 04 czerwca 2019 r.) ocenie podlegały przesłanki określone w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, nie zaś w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a). W poddanej kontroli sądowo – administracyjnej sprawie Beneficjent również wniósł o udzielenie ulgi w postaci umorzenia całości odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy o dofinansowanie. Organ dokonał w tym przypadku sprawdzenia czy w badanym stanie faktycznym nie wystąpiły okoliczności uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego, a zatem ujęte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, które to działanie nie zostało podważone przez Sąd. Co więcej w wyroku potwierdzono prawidłowość wydania przez organ decyzji odmawiającej udzielenia ulgi, zwracając jednocześnie uwagę na jej uznaniowy charakter.

Mając na względzie powyższe, tj. w rezultacie niepodzielenia argumentacji Beneficjenta odnośnie naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp, organ poddał ponownej analizie przedstawione przez Beneficjenta w toku postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi wyjaśnienia oraz dokumentację w kontekście wystąpienia przypadku uzasadnionego względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (przesłanki udzielenia ulgi z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp).

W tym miejscu warto w pierwszej kolejności wskazać, iż jak wyjaśniono w wyroku WSA w Olsztynie z dnia 09 stycznia 2019 r. (sygn. akt II SA/OI 818/18), „ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie

z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany. Nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w postaci umorzenia należności, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego. Tak więc dbałość o interes Skarbu Państwa/jednostki samorządu terytorialnego, rozumiany jako konieczność zapewnienia stałych dochodów państwa/jednostki samorządu terytorialnego wymaga, aby dłużnicy publicznoprawni przestrzegali przepisów prawa, w tym ufp, by była przestrzegana zasada równości i sprawiedliwości „opodatkowania”, od której wyłomem są ulgi w ich umarzaniu”. W wyroku WSA w Olsztynie z dnia 20 grudnia 2018 r. (sygn. akt I SA/OI 622/18) zwrócono uwagę, iż pojęcia „względów społecznych lub gospodarczych”, czy „możliwości płatniczych zobowiązanego” są niedookreślone, w związku z czym winny być interpretowane w odniesieniu do wartości konstytucyjnych. Prezentowane w orzecznictwie poglądy dotyczące stosowania tego rodzaju ogólnych dyrektyw (odnoszące się do „interesu publicznego” czy „ważnego interesu podatnika” – dopisek własny: przed wejściem w życie z dniem 28 kwietnia 2017 r. ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych Dz. U. z 2017 r. poz. 659 art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp wskazującego na obecne kryteria udzielenia ulgi, kryteria te określone były w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej jako „interes publiczny” czy ważny interes podatnika”) odwołują się do wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak równość wobec prawa, sprawiedliwość, zaufanie do organów państwa. Ustalenie istnienia tej przesłanki musi mieć zatem szczególnie doniosłe znaczenie z uwagi na wartości respektowane przez ogół społeczeństwa (por. wyrok NSA z dnia 05 listopada 2010 r., sygn. akt II FSK 297/10). Również na nieostry charakter kryterium uzasadnionych „względów społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych” zobowiązanego wskazano w wyroku WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 125/19). Jak podkreślił Sąd możliwe jest pośrednie odniesienie się do bogatego orzecznictwa jakie zostało wypracowane na gruncie pojęć „ważny interes podatnika” i „interes publiczny”. Powyższe pojęcia, jak i te wymienione w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp są ściśle ze sobą powiązane.

I tak, mając na uwadze przesłankę względów gospodarczych w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego, na podstawie przedłożonego przez Beneficjenta rachunku zysków i strat oraz bilansu za lata 2017 – 2019 (do dnia 30 kwietnia) IZ RPO WZ ustaliła, iż:

- 1) Spółka osiągnęła przychody:
  - w 2017 r.: w kwocie ... zł,
  - w 2018 r.: w kwocie ... zł,
  - w 2019 r. (do dnia 30 kwietnia): w kwocie ... zł,
- 2) Spółka osiągnęła stratę:
  - w 2017 r.: w wysokości - ... zł,
  - w 2018 r.: w wysokości - ... zł,
  - w 2019 r. (do dnia 30 kwietnia): w wysokości - ... zł,
- 3) wartość aktywów trwałych wyniosła:
  - w 2017 r.: ... zł,
  - w 2018 r.: ... zł,
  - w 2019 r. (do dnia 30 kwietnia): ... zł,
- 4) wartość środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych wyniosła:
  - w 2017 r.: ... zł,
  - w 2018 r.: ... zł,
  - w 2019 r. (do dnia 30 kwietnia): ... zł,
- 5) suma bilansowa Spółki wyniosła:
  - w 2017 r.: ... zł,
  - w 2018 r.: ... zł,
  - w 2019 r. (do dnia 30 kwietnia): ... zł.

Dodatkowo IZ RPO WZ odnośnie istniejących zobowiązań Beneficjenta ustaliła, iż poza pożyczką udzieloną mu przez jednego ze współników w wysokości ... zł, która została wykazana w bilansach za lata 2017 – 2019, Beneficjent zawarł kolejne umowy pożyczki, tj. w dniu 09 maja 2018 r. w wysokości ... zł, w dniu 22 czerwca 2018 r. w wysokości ... zł, w dniu 28 lutego 2019 r. w wysokości ... zł (łącznie ... zł), których Stroną był drugi ze współników (wspólnik większościowy).

Ponadto z przedłożonego przez Beneficjenta zaświadczenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Szczecinie (zwanej dalej: ZUS) z dnia 28 maja 2019 r. wynikało, iż Spółka według stanu na dzień jego wydania nie figuruje w rejestrze. Z kolei z zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika I Urzędu Skarbowego w Szczecinie w dniu 29 maja 2019 r. wynikało, iż Wnioskodawca, według stanu

na dzień jego wydania, nie posiadał zaległości podatkowych. Dodatkowo w oświadczeniu Zarządu Spółki z dnia 04 czerwca 2019 r. zawarto informację, iż od dnia powstania Spółki, tj. 09 stycznia 2017 r. do dnia 04 czerwca 2019 r., Browar Barnim Sp. z o.o. nie zatrudniała i nie zatrudnia pracowników.

Nadto należy wspomnieć, iż Beneficjent pismem z dnia 25 kwietnia 2019 r. zwracając się do IZ RPO WZ z wnioskiem o udzielenie ulgi wskazał, iż w sprawie występuje ważny interes podatnika uzasadniający umorzenie odsetek. Beneficjent powołał się na problemy, które ujawniły się w trakcie realizacji projektu, a które były – w jego ocenie – niezależne od jego działań. Spółka dochowała bowiem wszelkich możliwych starań, aby uzyskać współfinansowanie inwestycji przez bank, a co za tym idzie nie miała wpływu na jego odmowne rozstrzygnięcie podjęte w tym zakresie. Dodatkowo podkreślono, iż Beneficjent niezależnie od prowadzonych negocjacji z bankiem samodzielnie rozpoczął inwestycję przeznaczając na ten cel własne środki finansowe, tj. zakupił materiały budowlane, jak również wykonał niezbędne prace dostosowujące nieruchomości do stworzenia linii produkcyjnej i rozlewniczej. Beneficjent nadmienił, iż w dalszym ciągu podejmuje działania zmierzające do uruchomienia browaru poprzez m.in. zawarcie umowy o dofinansowanie z innym bankiem. Ponadto wskazano, iż istotnym jest że Beneficjent rozliczył się całkowicie z zaliczek pobranych w ramach umowy o dofinansowanie, a powyższe działanie miało na celu wstrzymanie naliczania dalszych odsetek. Jednocześnie podniesiono, iż umorzenie odsetek w wysokości 101 070,00 zł pozwoli Spółce przeznaczyć wskazaną kwotę na dalsze finansowanie omawianej inwestycji, gdzie negatywne rozstrzygnięcie złożonego przez nią wniosku spowoduje, iż Spółka zmuszona będzie rozważyć inne możliwości realizacji projektu, w tym również zmniejszenie jego zakresu, co może spowodować zmniejszenie liczby wykreowanych miejsc pracy. Podkreślono przy tym, że Beneficjent do momentu rozwiązania umowy o dofinansowanie wywiązywał się ze wszystkich obowiązków nałożonych na niego podczas prowadzenia projektu. Ponadto Beneficjent stwierdził, że długi okres, za jaki naliczono odsetki, wynikał tylko i wyłącznie ze znacznego wydłużenia procedury związanej z oczekiwaniem odpowiedzi na wniosek Beneficjenta z dnia 06 grudnia 2018 r. o przedłużenie okresu realizacji projektu, a także z czasu trwania postępowania w przedmiocie zwrotu środków.

Uzupełniając wniosek o ulgę pismem z dnia 04 czerwca 2019 r. Beneficjent podniósł, że o fakcie, iż Spółka podejmuje intensywne działania dotyczące rozpoczęcia działalności gospodarczej w postaci stworzenia browaru świadczą dane zawarte w sprawozdaniach finansowych, wskazując przy tym na wysokość jej strat oraz na zmianę wysokości aktywów w latach 2017 – 2019. Beneficjent wskazał ponadto, iż wpływ na zmianę wysokości aktywów Spółki miała również spłata należności ujętej w wezwaniu do zwrotu środków z dnia 13 grudnia 2018 r. W dalszej części omawianego pisma Beneficjent podniósł, iż Spółka ma zawartą umowę pożyczki z jednym z jej wspólników, z której uzyskano kwotę w wysokości ... zł, przy czym zwrot dofinansowania zrodził konieczność zawierania kolejnych umów pożyczki, a uzyskana z nich kwota została przekazana na koszty związane ze spłatą dofinansowania, a pozostała jej część została przeznaczona na bieżące opłaty dotyczące funkcjonowania Spółki oraz na dalsze finansowanie inwestycji. Dodatkowo Beneficjent wskazał, iż kwota zwróconych odsetek w wysokości 101 070,00 zł jest znacząca z punktu widzenia jego bieżącej działalności, bowiem stanowi ... jego sumy bilansowej. Podkreślono przy tym ponownie, iż Spółka podejmuje działania zmierzające do uruchomienia inwestycji, jednakże konieczność zwrotu dofinansowania, a także większe żądania banku (dodatkowe zabezpieczenie w postaci hipotek, wyższe opłaty bankowe), spowodowały ograniczenie jej zakresu. Ponadto Beneficjent poinformował o zawieszeniu umowy o współpracę z podmiotem mającym odpowiadać za nadzór nad linią rozlewniczą piwa oraz konserwacją urządzeń w browarze należącym do Spółki, bowiem z uwagi na zwrot dofinansowania doszło do wydłużenia terminu na stworzenie linii do warzenia piwa. Na zakończenie omawianego pisma Beneficjent wskazał, iż Spółka znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, gdyż zobowiązana jest do ponoszenia opłat związanych z leasingiem oraz bieżącymi wydatkami dotyczącymi jej funkcjonowania (opłaty za media, podatki itp.), gdzie zwrot kwoty odsetek umożliwiłby bieżące funkcjonowanie Spółki do momentu uzyskania wsparcia z finansowanego z banku.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 08 października 2019 r. Strona powtórzyła argumentację przytaczaną we wniosku o udzielenie ulgi z dnia 25 kwietnia 2019 r. i piśmie uzupełniającym z dnia 04 czerwca 2019 r., wskazującą na wystąpienie trudności finansowych, podkreślając w szczególności, iż zwrot dofinansowania, którego dokonała skutkowało znacznym obniżeniem środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych, a wnioskowana ulga stanowiła ... sumy bilansowej na dzień 31 grudnia 2018 r., oraz iż odmowa udzielenia przez bank kredytu na współfinansowanie inwestycji nie mieści się w ramach ryzyka gospodarczego, lecz jest to okoliczność nadzwyczajna w sytuacji, gdy Wnioskodawca złożył stosowne dokumenty i uzyskał od banku promesę

na kredyt. Beneficjent nie zgodził się z ustaleniami poczynionymi w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r., iż znacząco podniósł wartość aktywów trwałych, co świadczy o jego stosunkowo dobrej kondycji ogólnej. Podniesienie wartości aktywów nastąpiło w 2018 r. i nie uległo zmianie w 2019 r. Tym samym należy uznać, iż inwestycja Wnioskodawcy uległa wyhamowaniu w 2019 r. Jednocześnie Wnioskodawca nie zaprzeczył, iż podejmuje kroki zmierzające do uruchomienia inwestycji, która miała być dofinansowana pierwotnie z wykorzystaniem środków unijnych.

Mając na uwadze zarówno wyjaśnienia Beneficjenta, jak i przedstawione dane finansowe, IZ RPO WZ w rezultacie ponownie przeprowadzonej analizy sprawy uznała, iż w badanym stanie faktycznym nie wystąpiły okoliczności uzasadnione względami gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego ujęte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp. Jak słusznie wskazano w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r. odmawiającej udzielenia ulgi w spłacie, analiza danych finansowych Beneficjenta za lata 2017 - 2019 (do dnia 30 kwietnia) prowadzi do wniosku, iż kondycja finansowa Beneficjenta nie jest na tyle słaba, aby uzasadniała udzielenie ulgi w postaci umorzenia częściowego należności, poza tym istniejąca sytuacja finansowa jest efektem sytuacji – co prawda być może i od niego niezależnej – w postaci odmowy udzielenia kredytu inwestycyjnego przez bank, jednak wpisującej się w ryzyko gospodarcze, z którym musi się liczyć każdy przedsiębiorca oraz wynikiem naruszenia przez Beneficjenta procedur (umowy o dofinansowanie oraz Regulaminu konkursu) w związku z realizacją projektu nr RPZP.01.05.00-32-0014/17.

Organ dostrzegł, co znalazło również odzwierciedlenie w w/w decyzji administracyjnej, że Spółka w analizowanym okresie 2017 – 2019 (do dnia 30 kwietnia) odnotowała straty czego skutkiem jest m.in. brak zgromadzonych środków finansowych na jej funduszu własnym, jak też istniejące zobowiązania z tytułu zawieranych umów pożyczek wynoszące łącznie ... zł (... zł + ... zł). Organ zwrócił również uwagę na znaczący spadek sumy bilansowej z wysokości ... zł na dzień 31 grudnia 2018 r. do wysokości ... zł na dzień 30 kwietnia 2019 r. Powodem jednak występowania strat we wskazanych wyżej latach, jak też znaczącego spadku sumy bilansowej jest, na co wskazuje sam Beneficjent w pismach z dnia 25 kwietnia 2019 r., 04 czerwca 2019 r. oraz 08 października 2019 r., podejmowanie działań zmierzających do rozpoczęcia działalności gospodarczej jaką jest produkcja piwa rzemieślniczego. Faktem powszechnie znanym jest, iż w początkowym okresie funkcjonowania przedsiębiorstwa nie generuje ono zysków, zaś wkład finansowy przeznaczany jest na pokrywanie strat. Mając na uwadze, iż browary rzemieślnicze cieszą się coraz większą popularnością, można z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, że sfinalizowanie inwestycji przez Beneficjenta doprowadzi do osiągnięcia spodziewanych zysków przez Spółkę, w efekcie czego Spółka nie będzie miała problemów z regulowaniem opłat związanych z jej bieżącym funkcjonowaniem czy spłatą istniejących zobowiązań.

Ponadto organ zauważył, iż do dnia 30 kwietnia 2019 r. nastąpił drastyczny spadek wartości środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych, tj. z wysokości ... zł w 2017 r., następnie podwyższonych do wysokości ... zł w 2018 r., do poziomu ... zł na dzień 30 kwietnia 2019 r. Wskazane jednak wyżej podwyższenie, a następnie spadek wartości należy wiązać z dokonaniem w dniu 25 stycznia 2019 r. oraz w dniu 01 marca 2019 r. zwrotem dofinansowania wraz z należnymi odsetkami w łącznej wysokości 1 830 326,10 zł, co było z kolei skutkiem naruszenia procedur ujętych w umowie o dofinansowanie, jak również w Regulaminie konkursu. Należy przypomnieć, iż Beneficjent zobowiązał się do zrealizowania projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez Browar Barnim” w pełnym zakresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie i w terminach w nim określonych (§ 5 ust. 4 umowy o dofinansowanie). W przywołanym wniosku jako termin realizacji projektu Beneficjent wskazał okres od dnia 19 marca 2018 r. do dnia 30 września 2018 r. (punkt A.1 wniosku). Zgodnie zaś z Podrozdziałem 3.1 pkt 8 Regulaminem konkursu, projekt musiał zakończyć się w terminie do dnia 31 października 2018 r. Na podstawie § 8 ust. 9 umowy o dofinansowanie, Spółka zobowiązała się do rozliczenia zaliczki w terminie 6 miesięcy od jej otrzymania, a jedynie w sytuacji gdyby termin jej rozliczenia upływał później niż termin na złożenie wniosku o płatność końcową, zaliczkę należało rozliczyć najpóźniej w tym wniosku. Z kolei w podrozdziale 9.1 pkt 1 Regulaminu konkursu, na Spółkę nałożono obowiązek dokonywania rozliczeń projektu we wnioskach o płatność w terminie i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie. W związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem z dnia 24 września 2018 r. o przedłużenie terminu realizacji projektu do dnia 31 lipca 2019 r. z uwagi na brak możliwości wytworzenia linii produkcyjnej oraz linii rozlewniczej (browarniczej) w dotychczas wyznaczonym terminie przewidzianym na dzień 30 września 2018 r., na co miało wpływ nieudzielenie przez bank kredytu inwestycyjnego pomimo udzielonej promesy, dnia 30 listopada 2018 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął uchwałę nr 2175/2018 o odmowie wydłużenia terminu

zakończenia realizacji projektu do dnia 31 lipca 2019 r., tj. poza maksymalny termin realizacji projektów określony w Regulaminie konkursu. Z uwagi na niezrealizowanie projektu w wyznaczonym terminie i nierozliczenie zaliczki w terminie, a tym samym niedochowanie procedur Beneficjent zobowiązany został przez IZ RPO WZ do zwrotu zarówno zaliczki, jak i refundacji, w łącznej wysokości 1 729 256,10 zł (zaliczka 1 582 000,00 zł, refundacja 147 256,10 zł) wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W tym miejscu, w związku ze stwierdzeniem Beneficjenta zawartym w piśmie z dnia 25 kwietnia 2019 r., iż to działanie/zaniechanie organu (długi okres oczekiwania na odpowiedź na wniosek Strony z dnia 24 września 2018 r. i prowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków) przyczyniło się do zwiększenia wysokości odsetek, należy podkreślić, iż to Beneficjent nie wywiązał się ze wszystkich obowiązków wynikających z umowy o dofinansowanie i Regulaminu konkursu, w szczególności nie dotrzymał on terminu realizacji projektu, a następnie korzystając z przysługującego mu uprawnienia sam zainicjował procedurę zmierzającą do jego wydłużenia. Przyczyną wzrostu odsetek nie był również fakt prowadzenia wobec Beneficjenta postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków (wszczęcie dnia 01 lutego 2019 r., umorzenie dnia 19 marca 2019 r. decyzją nr WWRPO/2014-2020/2/W/2019 z uwagi na zwrot całości dochodzonych środków). Dnia 25 stycznia 2019 r. Beneficjent dokonał częściowej spłaty w kwocie 1 545 181,12 zł (którą rozliczono proporcjonalnie na należność główną w wysokości 1 459 755,66 zł oraz odsetki w wysokości 85 426,16 zł), a tym samym wysokość odsetek, po wszczęciu w/w postępowania, rosła już tylko od pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 269 500,44 zł, tj. od kwoty ponad sześciokrotnie mniejszej od pierwotnej wysokości należności wynoszącej 1 729 256,10 zł. Następnie w dniu 01 marca 2019 r. Spółka dokonała kolejnego zwrotu środków wydatkowanych niezgodnie z umową o dofinansowanie w wysokości 285 144,28 zł (w tym należność główna – 269 500,44 zł, odsetki łącznie – 15 643,84 zł), która to czynność pozwoliła na zaspokojenie zobowiązań Beneficjenta wobec IZ RPO WZ w pełnej wysokości. Abstrahując od powyższego wskazania wymaga, że nawet jeżeli przyjąć, iż czas trwania postępowania w przedmiocie zwrotu środków miał jednak wpływ na wysokość odsetek, to był to wpływ nieznaczny okres ten wynosił bowiem tylko jeden miesiąc, tj. od dnia 01 lutego 2019 r. (dzień wszczęcia postępowania) do dnia 01 marca 2019 r. (dzień spłaty pozostałej części zobowiązania) gdzie jak wykazano już wyżej, odsetki liczone były już tylko od kwoty 269 500,44 zł. Stwierdzić należy dodatkowo, iż Spółka chcąc uniknąć wzrostu wysokości odsetek mogła już na etapie skierowanego do niej wezwania do zwrotu środków z dnia 13 grudnia 2018 r. dokonać stosownej spłaty całości zobowiązania, wówczas nie tylko nie rosłyby odsetki, ale i IZ RPO WZ nie byłaby obowiązana do wszczęcia i prowadzenia postępowania w przedmiocie zwrotu środków.

Reasumując mając na uwadze fakt, iż Beneficjent nie wywiązał się ze wszystkich obowiązków wynikających z umowy o dofinansowanie i Regulaminu konkursu oraz podejmuje działania zmierzające do rozpoczęcia działalności gospodarczej jaką jest produkcja piwa rzemieślniczego, która jak każda działalność na początkowym etapie nie generuje od razu zysków, organ uznał za niezasadny zarzut obrazy, w związku z wydaną dnia 24 września 2019 r. decyzją administracyjną nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019, art. 7 kpa i art. 80 kpa poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutkującą przyjęciem, iż w niniejszej sprawie nie stanowi uzasadnionej względami gospodarczymi przesłanki określonej w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp sytuacja wystąpienia trudności finansowych u Wnioskodawcy z uwagi na konieczność zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami w sytuacji, gdy w/w zwrot dofinansowania skutkował znacznym obniżeniem środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych, a wnioskowana ulga stanowi wartość 1/7 sumy bilansowej na dzień 31 grudnia 2018 r.

IZ RPO WZ ponownie analizując sprawę również doszła do tego samego przekonania co organ wydający dnia 24 września 2019 r. decyzję administracyjną nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 odmawiającą udzielenia ulgi, a mianowicie iż nieudzielenie kredytu inwestycyjnego przez bank wpisuje się w ryzyko gospodarcze (a więc nie podzieliła zarzutu Beneficjenta dotyczącego naruszenia art. 7 kpa i art. 80 kpa w związku z wydaniem w/w rozstrzygnięcia), a jak wskazano w wyroku WSA w Krakowie z dnia 18 listopada 2015 r. (sygn. akt I SA/Kr 1457/15): „(...) ryzyko związane z działalnością ponosi wyłącznie podmiot ją prowadzący. W orzecznictwie akcentowany i ugruntowany jest pogląd, że każda osoba podejmująca ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej, powinna być świadoma wszelkich wynikających z tego faktu przywilejów i zagrożeń. Zatem niepowodzenia w prowadzonej działalności, czy nieodpowiedni dobór kontrahentów nie mogą obciążać Skarbu Państwa. Zatem wszystkie podejmowane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej decyzje (...) obciążają Spółkę i negatywne skutki z nich wynikające (...) nie mogą być przerzucane na Skarb Państwa, w konsekwencji na innych podatników terminowo i rzetelnie regulujących swoje zobowiązania publicznoprawne”. Korzystanie z dofinansowania na realizację projektu w ramach RPO WZ powinno być zawsze poprzedzone wnikliwą weryfikacją pod kątem własnych zasobów, również

finansowych. Każdy profesjonalny podmiot powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, istniejące obciążenia oraz zabezpieczać środki finansowe na wyznaczony cel. Należy również zwrócić uwagę, iż podpisując umowę o dofinansowanie Beneficjent ma świadomość że w przypadku stwierdzenia przez IZ RPO WZ wykorzystania otrzymanych środków finansowych z naruszeniem procedur w niej określonych zaistnieje obowiązek ich zwrotu, co oznacza, iż Beneficjent nie wywiązując się ze wskazanej umowy cywilnoprawnej powinien liczyć się koniecznością uregulowania należności pieniężnych.

Poza tym analizując czy zaistniała przesłanka udzielenia ulgi w postaci uzasadnionych względów gospodarczych, organ miał na względzie, iż Spółka ponosiła opłaty związane z leasingiem oraz bieżące wydatki dotyczące jej funkcjonowania (opłaty za media, podatki itp.), co choć znalazło odzwierciedlenie (bez wskazania stosownej kwoty) w wyjaśnieniach przedstawionych w postępowaniu w przedmiocie udzielenia ulgi nie zostało przez Beneficjenta udokumentowane, jednak można uznać za prawdopodobne. Tym nie mniej należy wskazać, iż każdy przedsiębiorca ponosi koszty związane z prowadzoną działalnością i ich ponoszenie, podobnie jak i dobrowolne zaciągnięcie zobowiązań kredytowych lub pożyczek czy konieczność regulowania innych należności publiczno-prawnych nie uzasadnia udzielenia ulgi w spłacie.

Podsumowując w niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności, które wskazywałyby na wystąpienie przesłanki uzasadnionych względów gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego.

Analizując ponownie na skutek złożonego przez Beneficjenta wniosku z dnia 08 października 2019 r. drugą z przesłanek udzielenia ulgi określoną w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, tj. wystąpienie w analizowanym przypadku względów społecznych, organ wziął pod uwagę argumenty Beneficjenta przedstawione w pismach z dnia 25 kwietnia 2019 r. oraz dnia 04 czerwca 2019 r. wskazujące m.in. iż mająca powstać inwestycja jaką jest stworzenie browaru rzemieślniczego jest cenna społecznie. Jak podał Beneficjent, każde bowiem nowe przedsięwzięcie wpływa na rozwój gospodarczy regionu czy to poprzez odprowadzanie podatków przez daną firmę (w tym przypadku Wnioskodawcę) czy też zatrudnianie pracowników, co wiąże się ze zmniejszeniem stopy bezrobocia. Istnienie i działanie Wnioskodawcy wpłynęły także, w jego ocenie, na samą konkurencyjność wśród innych przedsiębiorców działających w regionie. Kolejny pracodawca to też możliwość większego wyboru przez pracowników, stosownie do posiadanych przez siebie kompetencji i doświadczenia. Beneficjent zwrócił również uwagę, iż piwo warzone przez Wnioskodawcę, jako browar rzemieślniczy, będzie stanowiło reklamę regionu. Podkreślono przy tym, iż Beneficjent wywiązał się ze wszystkich obowiązków nałożonych na niego podczas prowadzenia projektu, a przed rozwiązaniem umowy o dofinansowanie. Z uwagi na powyższe okoliczności ukaranie Spółki tak wysoką kwotą, jak to zostało uczynione, pozostaje w sprzeczności z interesem społecznym. Jak podano w piśmie Beneficjenta z dnia 08 października 2019 r. umorzenie odsetek w niniejszej sprawie nie jest sprzeczne z interesem społecznym, jak również nie można uznać, ażeby wywoływało przekonanie, że niezrealizowanie projektów ze środków publicznych może nie powodować negatywnych konsekwencji. Beneficjent zwrócił uwagę, że dokonał zwrotu kwoty określonej w wezwaniu z dnia 13 grudnia 2018 r., w związku z czym organ nie musiał wszczynać postępowania egzekucyjnego, z czym wiązałyby się dodatkowe koszty, które obciążłyby budżet Województwa Zachodniopomorskiego.

IZ RPO WZ stoi na stanowisku, iż względy społeczne wymagają jednocześnie, żeby istniejące zobowiązania były realizowane. Takie też stanowisko zaprezentowano w wyroku WSA w Łodzi z dnia 02 października 2019 r. (sygn. akt I SA/Łd 264/19): „(...) w jednolitym dla wszystkich sposobie i terminie płacenia podatków przejawia się zasada równości podatników i sprawiedliwości podatkowej. Z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawa wynika równowaga interesu indywidualnego i publicznego, a granicą ochrony słusznych interesów jednostki jest dobro ogółu. Tym samym w interesie publicznym leży, aby należności stanowiące dochód jednostek samorządowych regulowane były w sposób terminowy i sumienny. (...) umorzenie jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest płacenie podatków, nie zaś zwalnianie podatników z tego obowiązku. Podobnie wypowiedział się WSA w Warszawie w wyroku z 16 maja 2005 r. (sygn. akt III SA/Wa 80/04), w którym podkreślił, że jednym z przejawów równości wobec prawa jest to, że każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie (art. 84 Konstytucji). Uzyskanie ulgi podatkowej jest odstępstwem od zasady równości, gdyż na mocy indywidualnej decyzji podatek zostaje zwolniony z obowiązku świadczenia wynikającego z ustawy”. Poza tym na marginesie warto wspomnieć, iż inwestycja Beneficjenta nadal pozostaje w sferze planów, jak bowiem Strona wskazywała w postępowaniu w przedmiocie udzielenia ulgi podejmuje ona dopiero samodzielne starania zmierzające do uruchomienia przedsięwzięcia. Również zatem jak wynika z oświadczenia Zarządu Spółki z dnia 04 czerwca 2019 r., od dnia powstania Spółki do dnia 04 czerwca 2019 r. Spółka nie zatrudniała i nie zatrudnia pracowników. Trudno zatem na

chwile obecna ocenić czy i w jakim stopniu inwestycja wpłynie na społeczność. Podobnie trudno stwierdzić wpływ działalności Wnioskodawcy na samą konkurencyjność wśród innych przedsiębiorców działających w regionie. Powyższe oczywiście nie oznacza, iż organ wyklucza powodzenie przedsięwzięcia w przyszłości. Ponadto mając na uwadze argumentację Beneficjenta należy dodać, iż jak już wskazywano Beneficjent nie wywiązał się ze wszystkich obowiązków nałożonych na niego umową o dofinansowanie i Regulaminem konkursu, zaś ich wypełnianie do momentu rozwiązania umowy o dofinansowanie nie może być decydującym dla udzielenia lub nie ulgi w spłacie należności, stanowi bowiem warunek korzystania z dofinansowania w ramach RPO WZ. O preferencyjnym traktowaniu Beneficjenta nie może również decydować zwrot przez niego środków przekazanych na realizację projektu nr RPZP.01.05.00-32-0014/17, a wykorzystanych niezgodnie z procedurami. Należy podkreślić, iż podpisując umowę o dofinansowanie Beneficjent ma świadomość, że w przypadku stwierdzenia przez IZ RPO WZ wykorzystania otrzymanych środków finansowych z naruszeniem procedur, zaistnieje obowiązek ich zwrotu. Brak zaś zwrotu będzie skutkowało naliczaniem odsetek czy to na etapie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków czy później w trakcie prowadzonego postępowania egzekucyjnego oraz w przypadku tego ostatniego kosztów egzekucyjnych, które obciążają co do zasady zobowiązanego/dłużnika – wierzyciel pokrywa koszty egzekucyjne jedynie jeśli nie mogą być one ściągnięte od zobowiązanego (at. 64c § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1428 tekst jednolity ze zm.). Zatem wygenerowanie dodatkowych kosztów po stronie podmiotu inicjującego postępowanie egzekucyjne jest wyjątkiem od zasady, z kolei zasadą jest poniesienie kosztów przez organ w sytuacji uwzględnienia wniosku o udzielenie ulgi, gdy nie jest to konieczne. Tym samym IZ RPO WZ podzieliła ustalenie organu wyrażone w decyzji administracyjnej nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r., że nie wystąpiła druga z przesłanek udzielenia ulgi z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b), tj. względy społeczne.

Reasumując w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia, że skutek nieuwzględnienia wniosku Beneficjenta o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek od należności, z budżetu państwa zostaną w efekcie wydatkowane kwoty większe niż w przypadku zaniechania przez IZ RPO WZ korzystania z tego uprawnienia. Beneficjent nie wykazał, że nieudzielenie ulgi doprowadzi do skutków niepożądanych z punktu widzenia społecznego np. w związku z koniecznością wypłacania na rzecz Beneficjenta lub osób trzecich przez państwo świadczeń socjalnych. Należy podkreślić, iż Spółka jak wskazywano powyżej nie zatrudnia żadnych pracowników. Beneficjent wskazał jedynie na hipotetyczną możliwość zapewnienia zatrudnienia w przyszłości, jednakże też nie wskazując na jego wielkość. Wypełnianie przez Beneficjenta obowiązków wynikających z umowy o dofinansowanie czy Regulaminu konkursu do momentu rozwiązania umowy o dofinansowanie czy zwrot przez Beneficjenta środków wykorzystanych z naruszeniem procedur nie jest podstawą dla udzielenia ulgi. Sytuacja finansowa Beneficjenta też nie jest w ocenie organu na tyle zła, ażeby uzasadniała udzielenie ulgi, wszakże pomimo uzyskiwanych strat podjął on decyzję o kontynuowaniu działań zmierzających do uruchomienia inwestycji. Każdy zaś przedsiębiorca musi uwzględniać również negatywne konsekwencje swoich decyzji i nie mogą być one uzasadnieniem dla preferencyjnego traktowania takiego podmiotu. Poza tym każdy przedsiębiorca ponosi koszty związane z prowadzoną działalnością i ich ponoszenie, podobnie jak i dobrowolne zaciągnięcie zobowiązań kredytowych lub pożyczek czy konieczność regulowania innych należności publiczno-prawnych nie uzasadnia udzielenia ulgi w spłacie.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy IZ RPO WZ na podstawie art. 138 kpa wydaje jedno z trzech rozstrzygnięć:

- 1) utrzymujące w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchylające zaskarżoną decyzję, w całości albo w części i w tym zakresie orzekające co do istoty sprawy albo uchylające decyzję – umarzające postępowanie w pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarzające postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze całość dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności wniosku o udzielenie ulgi wraz z dokumentacją, jak również wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w związku z brakiem zaistnienia przesłanek o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp – zarówno uzasadnionych względów społecznych jak i gospodarczych w tym możliwości płatniczych zobowiązanego, IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzję nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych w wysokości 101 070,00 zł od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00

z dnia 26 lutego 2018 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez Browar Barnim”.

W tym miejscu warto wskazać, iż jak wyjaśniono w wyroku WSA w Szczecinie z dnia 02 października 2019 r. (sygn. akt ...): „Z przywołanego art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) wynika najpierw, że organ winien ocenić, czy w sprawie zachodzi przypadek uzasadniony względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. W przypadku stwierdzenia, że taka sytuacja nie występuje, organ nie ma możliwości udzielenia stronie wnioskowanej ulgi. W przypadku natomiast stwierdzenia występowania pozytywnych przesłanek do udzielenia ulgi jej zastosowanie jest prawem, a nie obowiązkiem organów. Użyte w przepisie sformułowanie „może”, przesądza bowiem o tym, że decyzje wydane na jego podstawie mają charakter uznaniowy”. Jak wynika z powyższego zatem dopiero wystąpienie w sprawie przesłanek udzielenia ulgi otwiera organowi możliwość uznaniowego zadecydowania czy ulga winna zostać zastosowana czy też nie. W analizowanej sprawie nawet nie wykazano wystąpienia w sprawie okoliczności określonych w 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp. W opinii IZ RPO WZ zaś, organ wydając decyzję administracyjną nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019 z dnia 24 września 2019 r. odmawiającą udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych w wysokości 101 070,00 zł od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00, szczegółowo wyjaśnił Stronie przesłanki jakimi kierował się ją wydając, podejmując uprzednio niezbędne działania do wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy (art. 7 kpa). Nadto co należy podkreślić, rozpatrzenie materiału dowodowego dokonane zostało w wyniku wyczerpująco zebranego materiału (art. 77 § 1 kpa), z zachowaniem granic swobodnej (art. 80 kpa) – nie zaś dowolnej – oceny dowodów. Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy organ podjął tożsame do tych poczynionych w w/w postępowaniu w przedmiocie udzielenia ulgi ustalenia będące podstawą do wydania niniejszej decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Od skargi pobierany jest wpis stały w wysokości 200,00 zł (§ 2 ust. 1 pkt rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.). Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Adwokat Łukasz Sowa
Kancelaria Adwokacka
ul. Królowej Jadwigi 1/4
70 – 300 Szczecin
- 2) a/a

